אונטער א פאלשער מאסקע

א העכסט סענסאציאנעלער ראמאן פון איבערגעבנהייט אין באטרוג, פון ליבע :: :: און האס :: ::

פון ש. ל.

(פארטזעצונג)

און אזוי ווי די שיינע מיידל איז געווען אומגליקלאך אין איר ליבע, אזוי גליקלאך איז געווען איר מוטער אין איר ליבע צום אלטן כאראן, אדער דעם פאר־שטעלטן נראף וואלף.

דער אלטער כאראן האט זיך איר אפן דערקלערט אין ליבע. און טראץ זיינע גרויע האר, און זיין זילבער ווייסע בארד האט נעקאנט געווינען דאס הארץ פון יערער פרוי.

ווי שיין די נאטור איז און ווי גוט, האט די שיינע חוה געמורמלט, קוקנדיק מיט טרויעריגע בליקן אויפ'ן ים, נאר די מענשן זיינען הארט און אומבארמ־הארציק.

ליידי דאדלי'ס געזיכט האט זיך פאר־פינסטערט.

— איר האט רעכט, מיס מאראיני, האט געזאגט דער פאלשער כאראן אלעק־סאנדער. די נאטור באשיינקט אונז מיט פארשוענדרישער פראכט, אבער זי פארלאנגט ניט פון אונז אז מיר זאלן צווינגען צו אזעלכע געפילן וואס מיר האבן ניט.

חוה האט אויסגעבראכן אין טרערן איבער די דאזיקע הארטע ווערטער. — איך ווייס ניט פארוואס איר זייט צו מיר אזוי ברוטאל! — האט זי אויס־געגרופן.

ליידי דאדלי'ס האט ווידרקלאך געהאט מיטלייד מיט דער ארימער, פארליבטער מיידל, אבער וואס האט זי געזאלט טאן? האט זי געקאנט איר זאגן אז זי ליבט נאר א פרוי? אבער דא איז איר־גע־קומען צו הילף א גוטער געדאנק, זי האט דערקלערט חוה'ן אז איר הארץ איז ניט פריי, אז זי ליבט שוין אן אנ דערן, און דערפאר קאן זי איר ניט שייגקען איר ליבע.

— טא פאחוואס האט איר דאס מיר באלד ניט געזאגט, האט די ארימע מיי־דעל אויסגערופן מיט טרערן, צו וואס האט איר מיר געלאזט פארפירט פון פאלשע האפענונגען?

און איידער ליידי דאדלי האט באוויי־זען אויסצורעדן א ווארט, איז די יונגע מאראיאני פארשוואונדן געווארן.

ליידי דאדלי האט אויפגעהויבן די אויגן און האט דערזעען פאר זיך דעם נראף, דעם כאראן, וועלכער איז אנגע־קומען פון א צווייטער זייט.

— איך האב דיר איבעראל געזוכט,— האט ער אויסגערופן לוסטיק, איך קאן דיר מיטטיילן א פריילאכע נייעס, עס איז ביי מיר געווען תנאים מיט פרוי מאנזול מאראיני!

דאס איז ווידרקלאך געווען אן איבער־ראשונג און ליידי דאדלי'ס האט אים אנ־געקוקט דערשטוינט.

דער נראף האט דאן לאנגזיק דער־ציילט ווי אזוי ער האט געשפאצירט מיט דער שיינער אלמנה, ווי זי האט זיך פאר אים באקלאגט אז זי איז עלנט, און האט דערביי געווארפן אויף בליקן פול מיט ליבע.

איך האב באלד דערשטעקט דעם ברוי־טען, — האט ער ווייטער דערציילט, און עס האט ניט לאנג געדויערט און איך האב געהאלטן ארומגענומען איר טא־ליע און איך האב זיך איר דערקלערט אין ליבע, און באלד נאכדעם איז ביי אונז געווען א פארלאבונג.

— און איך זאג דיר, אז מיר האבן נאך גליק, דען וואס וואלט פון אונז געווארן, ווען די דאזיקע גארישע נאנז וואלט אונז ניט געקומען צו הילף, איך שאץ איר פארמעגן וויניקסטנס אויף א מיליאן.

ליידי דאדלי איז דורכאוס ניט געווען צופרידן מיט דיזער נאכריכט. עס איז אמת, אז די ליבע צום נראף איז שוין ביי איר לאנג פארשוואונדן געווארן, און זי האט אים אין הארצן טיף געהאסט, אבער אזוי לאנג ווי זי איז־מיט אים צו־זאמען, האט זי נאטירלאך ניט געקאנט זיין צופריד צו טיילן זיך מיט אים צו־זאמען מיט א צווייטער פרוי.

אבער זי האט געשווינגן.

— דו זאלסט דערווייל פירן די קליי־נע אויפ'ן שטריקל, האט דער נראף פארט געזעצט. דאס איז נוטיק פאר אונזער פלאן. דו מוזט חתונה האבן מיט מיין כלה'ס טאכטער, די שיינע און יונגע מיי־דעל איז אין דיר שטארק פארליבט און זי מוז ווערן דיין פרוי.

ליידי דאדלי האט אים אנגעקוקט מיט שרעק.

— אז דו האסט געהייראט מיט דער אלטער, איז דיין זאך, האט זי געזאגט, דען דו מיינסט אויך דאס געלט!

— אט דא איז דער סעלער, וואס איך האב געמאכט, איז דער נראף איר אריינ־געפאלן אין די ריד, איך האב געמיינט אז דעם פארמעגן באייצט די פרוי קאנ־זול, און איך האב זיך מיט איר פאר־לאבט, אבער שעפטער האט זיך ארויסגע־ווען, אז איר פארשטארבענער מאן האט זיין גאנצן פארמעגן איבערגעלאזט פאר זיין טאכטער, ווערנד די מוטער, קריגט נאר א קליינע פענסיע. איך בין אלזו אריינגעפאלן, איך בין געבליבן אן געלט און ביי אן אלטער ווייב, דא מוזט שוין גוט מאכן די זאך דערמיט וואס דו וועסט הייראטן די אמת'ע יורש'טע.

— דאס איז אוממעגלאך, — האט ליידי דאדלי געקרעכצט, ווארפנדיק ארום זיך פארצווייפלטע בליקן. איך קאן די זאך ניט טרייבן אזוי ווייט. פארגעס ניט אז א יונגע פרוי האט געזויסע פארדערונ־גען צו איר מאן, און איך אלס פרוי קאן דיזע פארדערונגען ניט נאכגעבן.

דער נראף האט אין פארדראס פאר־קריצט מיט זיינע ציין.— ווי דו שפעקסט זיך פאר יעדער קליינקייט, האט ער געזאגט מיט פאראכטונג: אבער לאז איבער די אלע זאכן פאר מיר, איך וועל שוין די זאך איינארדנען: אבער חתו־נה האבן מוזטו מיט איר. אדער ווילסטו, אז אנקומענדיק קיין אייראפע זאלן מיר בלייבן אין אריסקייט, און מיר זאלן ענד־לאך אריינפאלן צו דער פאליציי אין די הענט.

ליידי דאדלי האט נאך אלץ ניט גע־וואלט רעדן פון דעם דאזיקן שענדלאכן פלאן, אבער ניט אומזיסט איז דער נראף געווען: וויליאם העס, דער באריטער פרנזען פארפירער. ער האט געמאכט א באציבערנדן איינהרוק מיט זיין רעדן און מיט זיין שטימע, און אזוי ארום איז אים ענדלאך געלונגען צו ווירקן אויף ליידי דאדלי אז זי זאל הייראטן מיט דער אלמנה'ס טאכטער אלס כאראן אלעק סאנדער.

מיט א האלבער שטונדע שפעטער האט־בען שוין די "עלטערן" געגעבן זייער ברכה צו דער פארלאבונג פון זייערע קינדער, און דער נראף האט זיך זייער געפרייט מיט דעם גליק פון זיין "זון".

נאטירלאך האט ערנאר זיך ניט צופרי־דענגעשטעלט מיט סאלימאן'ס דערקלע־רונג, אבער ווען ערנאר האט אים גע־סטראשעט מיט זיין צארן, האט סאלי־מאן אנטדעקט פאר אים די געהיימניש־פון דער סעקטע, צו וועלכער ער אליין האט אויך באלאנגט.

און יעצט האט זיך ערשט ערנאר דער־וואוסט ווי פארצווייפלט ע סאיז די לאר־גע פון יענער אומבאקאנטע אומגליקלא־כער פרוי וואס איז אריינגעפאלן צו דיר טהונג.

"די סעקטע פון די טהונג איז אזוי אלט ווי אונזער פאלק, — האט סאלימאן אנגעהויבן זיין דערצילונג. — זיי דיי־נען דער נעטן פון טויט, וועלכע גע־פינט זיך טיף אונטער דער ערד, און האט דארטן איר הייליקטום.

— דארטן פארזאמלען זיך די די טהונגס צוויי מאל אין יאר, אין פרילינג און אין הערבסט און זיי ברייננען צו איר קרבנות.

— און אין וואס באשטייען די דאזיקע קרבנות? — האט ערנאר געפרעגט מיט א שויידער.

— אין וואס קאן די דאזיקע קרבנות באשטיין ווען ניט אין מענשלאכע לע־בענס? — האט דער אינדיאנער גע־נטפערט־מיט א פראגע. — דער גע־רויך געפעלט זייער גוט דער געטן, און ווער עס דינט איר — דער שייגקט איר זיין לעבן.

און אויף דעם אופן, סאהיב, זיינען טויזנטער אייראפייער און אויך אינדיא־נער פארשוואונדן געווארן, און ביז היינט איז זייער פארשוואונדן ווערן געבליבן א געהיימניס, ווייל אין א לאנד ווי אונזע־רע, פארשט מען ניט לאנג נאך א פאר־שוואונדענעם מענשן.

די טהונגס האבן אויך זייערע אנ־היינגער אין אלע קריינען פון דער גע־זעלשאפט. עס זיינען דא זייער הויכע באאמטע, וואס געהערן צו אונזער סעק־טע. מען געפינט אויך די טהונגס אין די גרויסע און אויסגעלאסענע פלעצער פון קאלקוטא און באמבעי, וועלכע האבן אלס זייער אויפגאבע צו פארפירן די מאטראסן אדער אנדערע באזוכער ניט אום זיי צו בארויבן, ווי מען גלויבט, ווארנדערן זיי צו ברייננען אלס קרבנות צו דער געטין פון טויט.

איך אליין, סאהיב, קאן אזעלכע טהונגס, וואס האבן אין א יאר צייט געבראכט מער ווי 50 מענשלאכע קרב־נות.

ערנאר האט אויפגעציטערט.

— אויב די זאך איז אזוי, — האט ער געזאגט, — דאן איז דאך גאר קיין האפענונג ניטא צו רעטן די אומגליקלא־כע. דאן האט מען איר ווארשיינלאך דערמארדעט און באגראבן.

סאלימאן האט א שאקל געטאן מיט'ן קאפ.

— דו האסט א טעות, סאהיב, — האט ער דערקלערט, — דער טהונג טויט טעט זיין אפפער נאר דאמאלסט ווען ער האט מורא פאר פארפאלגונג אדער גלויבט אז זיין אפפער קאן פון אים אנטלויפן.

ווען אבער די דאזיקע געפאר איז ניט טא, דאן ברייננען ער זיין אפפער לע־בעדיק אין דעם אונטערערדישן הייליג־טום פון דער בלוטיקער געטין אין ער גיט אים איבער צו די ברידער פון דעם לאנגן מעסער, — אזוי רופן זיך די גלהים פון יענער געטין.

— איך גלויב דארום, אז אויף די פרוי איז איבערגעגעבן געווארן צו די ברי־דער פון דעם לאנגן מעסער.

— שרעקלאך, — האט ערנאר אויס־געגרופן.

סאלימאן'ס געזיכט האט זיך פארפינ־סטערט. — דער טהונג, וואס האט גע־פאנגען די פרוי, — האט ער געזאגט, איז מיט איר פארשוואונדן געווארן אין באדן עפענונג, וואס געפינט זיך זייער אפט צווישן די ריזיקע פעלזן און די מעכטיקע בוימער. דיזע עפענונגען פי־רען אין די היילן אונטער דער ערד, וואו עס ווערן געבראכט די מענשלאכע קרב־נות.

— און דו אליין, — סאלימאן, האסט שוין אויך געבראכט מענשלאכע קרב־נות צו דיין בלוטיקער געטין? — האט ערנאר אים געפרעגט.

— מיין הער, צו וואס פרעגט איר מיר דאס? — דאך מוז איך אויך ענט־פערן. — יא, איך האב אויך געבראכט אן אפפער צו דער בלוטיקער געטין, א רייכן ענגלענדער, וועלכער האט געשענ־דעט מיין מוטער און דערמארדעט מיין פאטער.

— און נאכדעם ווי איך האב אים גע־בראכט אלס קרבן, האבן איך אויך גע־לאזט זיין ווייב, זיין זון, און זיינעם א ברודער, וועלכער האט יארן לאנג אויס־געזוכט מיין ארימען פאלק, אפפערן צו אונזער געטין פון בלוט און טויט.

— איך דערצייל דאס דיר אלעס אפן, און אויב דו ווילסט מיך פארראטן, דאן טו דאס, — איך בין דיין שקלאף.

ערנאר'ן האט דאס אפגעעקלט פון דעם יונגן מערדער, דאך האט ער פאר אים געפונען א פארטיידיקונג, אז ער האט באנאנגען די מערדערייען, אויס ראכע צו די, וואס האבן אים געטאן שלעכטס.

ער האט צו אים געזאגט:

— איך קאן דיר געווים איבערגעבן צו דער גערעכטיקייט, אז דו זאלסט גע־משפט ווערן אלס מערדער, דאך וועל איך עס ניט טאן, מיט דער איינציקער באר־דיינונג, אז דו זאלסט מיך ארונטערבר־ען אין דער אונטער־ערדישער הייל, — דארטן וואו איר ברייננט אייערע מענש־לאכע קרבנות.

דער אינדיאנער האט א שפרונג געטאן מיט שרעק, — דאס איז אוממעגלאך!

— האט ער אויסגערופן. — מען וועט טויטן דיך אין אויך מיר.

— דו וועסט מיר זאגן דעם פאסיר וואָרט פון די טהונגס, און באקאנט מאכן מיט זייערע געברויכן, אז זיי זאלן מיר באטראכטן אלס איינעם פון דיי־ער סעק־טע, — האט ערנאר געפאדערט.

— דאס גייט ניט סאהיב, — האט סאלימאן דערקלערט. — מען וועט דיר אימער דערקלאגן. דו וועסט דארטן זעען אזעלכע שוידערהאפטע זאכן, אז די האר איף דיין קאפ וועלן זיך שטעלן ווי טשוויעקעס, און עס וועט דיר קלאפן א צאן אין א צאן פון שרעק, דען מען מוז זיין אן אינדיאנער, אום ניט צו ווערן וואנזיניק פון די שרעקלאכע סצע־נעס, וואס מען זעט דארטן.

אין איך וועל דיר שוין נאכגעבן, אז דער זעט געלונגען אריינצודרינגען אין דעם שרעקלאכן פאלאץ, וואס וועסטו געווינען? די אייראפייאישע פרוי וועס־טו ניט קאנען רעטן.

— איינע אין די הייל, אין וועלכער זי לינט געבונדן די הענט און די פיס און שמאכטעט צוזאמען מיט אנדערע אפ־פער, אין ארום צוואנציק יונגעטער. אלע באוואפנט ביז די ציין און מיט א שבו־עה אז זיי וועלן גיכער שטארבן אויידער לאזן אן אפפער אנטלויפן. דו זעסט אל־נות צו דיין בלוטיקער געטין.

— דער גאווערנאר לארד אוועלינג, האט איר צו באפרייען. דארום בעט איך דיר, אבער ניט ארויסגעזויגן קיין איבערראש־שלאג זיך ארויס פון קאפ די דאזיקע גע־שונג. "אזעלכע פאסירונגען טרעפן זיך דאנקען און ברייננ זיך ניט אין קיין דא זייער אפט", — האט ער געזאגט אומזיסטער געפאר.

ערנאר האט געשווינגן. פון זיין גע־שפרעך מיט דעם אינדיאנער האט ער דערפארן אז די בלוטיקע צערעמאניע וועט פארקומען ערשט אין א וואך ארום, און ביז דאמאלסט וועט ער דערווייל זו־כען אנדערע מיטלען.

ווען ער האט זיך צוריקגעקערט אין לאנגער האט ער דערציילט די גאנצע גע־שיכטע דעם הויפט ארבעטער דזשאן, וועלכער איז געווען ליידי פארטרויערטער פרייינט. דזשאנס פלאן איז געווען צוזאמ־מען צונעמען שוין אלע ארבעטער און בא־פאלן די הייל פון טהונגסט און מיט גוואלד צו באפרייען זייערע אפפערס.

ערנאר איז אבער געווען פארזיכטי־קער און ער האט באשלאסן צו פארן וועגן דעם צום גאווערנאר לארד עוועלינג וועלכער איז געווים מער באקאנט מיט די מנהגים פון לאנד און האט אויך די מאכט אויב עס איז נאר מעגלאך צו העלפן.

געזאגט און געטאן.

אנקומענדיק צו גאווערנארס פאלאץ האט ערנאר נאך געטראפן דארטן די גאנצע געזעלשאפט, וועלכער ער האט דארטן איבערגעלאזן מיט א טאג פרי־ער. זיי האבן זיך אלע דערפרייט אים ווידער צו זעען, און איבערהויפט פלאן רעגס, וועלכע האט ניט געהאט קיינע אנדערע געדאנקען, ווי נאר צו הייראטן מיט דעם שיינעם און רייכן אמעריקא־נער.

אבער ערנאר, האט אלעמען נאר אלע־מען קורץ באגריסט און האט זיך גע־לאזט מעלדן צו גאווערנאר, וועמען ער האט דערציילט אלעס וואס ער האט דער־פארן.

דער גאווערנאר לארד אוועלינג, האט זיך ניט ארויסגעזויגן קיין איבערראש־שלאג אין באפרייען. דארום בעט איך דיר, אבער ניט ארויסגעזויגן קיין איבערראש־שלאג זיך ארויס פון קאפ די דאזיקע גע־שונג. "אזעלכע פאסירונגען טרעפן זיך דאנקען און ברייננ זיך ניט אין קיין דא זייער אפט", — האט ער געזאגט אומזיסטער געפאר.

ערנאר האט געשווינגן. פון זיין גע־שפרעך מיט דעם אינדיאנער האט ער דערפארן אז די בלוטיקע צערעמאניע וועט פארקומען ערשט אין א וואך ארום, און ביז דאמאלסט וועט ער דערווייל זו־כען אנדערע מיטלען.

ווען ער האט זיך צוריקגעקערט אין לאנגער האט ער דערציילט די גאנצע גע־שיכטע דעם הויפט ארבעטער דזשאן, וועלכער איז געווען ליידי פארטרויערטער פרייינט. דזשאנס פלאן איז געווען צוזאמ־מען צונעמען שוין אלע ארבעטער און בא־פאלן די הייל פון טהונגסט און מיט גוואלד צו באפרייען זייערע אפפערס.

ערנאר איז אבער געווען פארזיכטי־קער און ער האט באשלאסן צו פארן וועגן דעם צום גאווערנאר לארד עוועלינג וועלכער איז געווים מער באקאנט מיט די מנהגים פון לאנד און האט אויך די מאכט אויב עס איז נאר מעגלאך צו העלפן.

געזאגט און געטאן.

אנקומענדיק צו גאווערנארס פאלאץ האט ערנאר נאך געטראפן דארטן די גאנצע געזעלשאפט, וועלכער ער האט דארטן איבערגעלאזן מיט א טאג פרי־ער. זיי האבן זיך אלע דערפרייט אים ווידער צו זעען, און איבערהויפט פלאן רעגס, וועלכע האט ניט געהאט קיינע אנדערע געדאנקען, ווי נאר צו הייראטן מיט דעם שיינעם און רייכן אמעריקא־נער.

אבער ערנאר, האט אלעמען נאר אלע־מען קורץ באגריסט און האט זיך גע־לאזט מעלדן צו גאווערנאר, וועמען ער האט דערציילט אלעס וואס ער האט דער־פארן.

דער גאווערנאר לארד אוועלינג, האט זיך ניט ארויסגעזויגן קיין איבערראש־שלאג זיך ארויס פון קאפ די דאזיקע גע־שונג. "אזעלכע פאסירונגען טרעפן זיך דאנקען און ברייננ זיך ניט אין קיין דא זייער אפט", — האט ער געזאגט אומזיסטער געפאר.

ערנאר האט געשווינגן. פון זיין גע־שפרעך מיט דעם אינדיאנער האט ער דערפארן אז די בלוטיקע צערעמאניע וועט פארקומען ערשט אין א וואך ארום, און ביז דאמאלסט וועט ער דערווייל זו־כען אנדערע מיטלען.

ווען ער האט זיך צוריקגעקערט אין לאנגער האט ער דערציילט די גאנצע גע־שיכטע דעם הויפט ארבעטער דזשאן, וועלכער איז געווען ליידי פארטרויערטער פרייינט. דזשאנס פלאן איז געווען צוזאמ־מען צונעמען שוין אלע ארבעטער און בא־פאלן די הייל פון טהונגסט און מיט גוואלד צו באפרייען זייערע אפפערס.

ערנאר איז אבער געווען פארזיכטי־קער און ער האט באשלאסן צו פארן וועגן דעם צום גאווערנאר לארד עוועלינג וועלכער איז געווים מער באקאנט מיט די מנהגים פון לאנד און האט אויך די מאכט אויב עס איז נאר מעגלאך צו העלפן.

געזאגט און געטאן.

אנקומענדיק צו גאווערנארס פאלאץ האט ערנאר נאך געטראפן דארטן די גאנצע געזעלשאפט, וועלכער ער האט דארטן איבערגעלאזן מיט א טאג פרי־ער. זיי האבן זיך אלע דערפרייט אים ווידער צו זעען, און איבערהויפט פלאן רעגס, וועלכע האט ניט געהאט קיינע אנדערע געדאנקען, ווי נאר צו הייראטן מיט דעם שיינעם און רייכן אמעריקא־נער.

אבער ערנאר, האט אלעמען נאר אלע־מען קורץ באגריסט און האט זיך גע־לאזט מעלדן צו גאווערנאר, וועמען ער האט דערציילט אלעס וואס ער האט דער־פארן.

קיין זאך קאן מען ניט פארגלייכן צו

Zam-Buk

פאר שנעלן לאסטשען און הייל־ן

צעשניטענע הענט, פארקילונג געשווירן, פארקילונג-שמערצן, שניטן, ברענונגען, וואונדן, עקזעמא, אלסערס, פיילס, פארגיפטעטע וואונדן און א. וו.

ווייסט א'ר?

אז פאר יעדן מאל וואס איר שיקט געלט דורך דער

קענעדיען נעשאנאל עקספרעס

צו איערע קרובים אין סאוטס רוסלאנד, אוקראינע, פוילן אדער רומעניע, ברייננט מען אייך צוריק אן אונטערשריפט פון דער פער־זאן צו וועמען דאס געלט איז אדרעסירט געווארן, איר זאלט זיך איבערצייגן אז די ריכטיקע פערזאן האט באקומען דאס געלט.

וואס קאן דאן זיין זיכערער?

פאר אייער געלט איז די אאנאדער רעגיערונג פאראנטוואָרטלאך, ווייל אלע קבלה'ס (רע־סיטס) וואס די קענעדיען נעשאנאל עקספרעס אדער זייערע אגענטן גיבן ארויס זיינען פון דער רעגירונג גאראנטירט.

אויב איר ווילט אז אייער געלט זאל זיין זיכער, שיקט עס דורך די

Canadian National Express

355 McGill St., Montreal

יעדער אגענט פון דער קענעדיען נעשאנאל רייזלווי (איזענבאנען) קאן שיקן געלט אויף אחריי.

ווען איר שיקט עפעלאר, פרעגט שטענדיק פאר קענעדיען נעשאנאל עקספרעס

ביישטייערונגען צו דעם מאונט כרמל קליניק

דער פרעזידענט און די דירעקטארן פון מאונט כרמל קליניק אנערקענען מיט דאנק דורך דער פרעסע אלע ביישטייערונגען און צאלונגען אויף פלעדזשעס פון פינף דאלאר און העכער, פאר דעם מאנאט דע־צעמבער, 1929.

קעש ביישטייערונגען

ליידיס אקזילערי אוהל יעקב שול	$10.00
כנסת ישראל	$ 5.73
אי. קאטץ	$ 5.00
קווינס טעאטער מנין	$ 4.00
ל. פ. מעקארטי (דריורים לטד)	$25.00
ל. בארסקי, סוויפט קוירענט	$ 5.00
א. שאר	$ 5.00
בני שלום קאנג.	$30.00
סוויפט קוירענט הדסה	$10.00
קאנאדא, סאסק. קאמיוניטי	$22.00
סוויפט קוירענט קאמיוניטי	$ 5.00
מעלפארט קאמיוניטי	$ 9.00
ס"ה	$135.73

צאלונגען אויף פלעדזשעס

ליידיס אקז. מאונט כרמל קליניק	780.75
א. נירמאן	$10.00
א פריינט	100.00
א. פאזנער	$15.00
א מעמבער	$10.00
ל. שאר	$10.00
יאנג ליידיס אקז. מ. כ. ק.	100.00
א פריינט	$25.00
מר. ראזנצווייג	$ 5.00
ס. קערשנער	$10.00
דזש. פרעצקי (וועסט. סוט קייס)	$45.00
מרס. נ. ראזנבלאט	$10.00
ס"ה	$1.120.75

מאונט כרמל קליניק,
מיס נ. אבראמאוויטש, סעקר.

געמאכט אין דער וועסט

צו

שנעל באדינען די וועסט

פאר קוואליטעט און באדינונג פרואוט

THE WINNIPEG SLIPPER

MFG. CO. LTD.

מאנופעקטשורערס פון

ספעטס, געיטערס, לעדער און פעלט בוטואר סליפערס

209 Jarvis Ave., Traders Bldg. Winnipeg, Man.

סעמפלס אויפ'ן פארלאנג — מעסיקע פרייזן

Grant's

BEST PROCURABLE

Scotch Whisky

BOTTLED & GUARANTEED BY

William Grant & Sons Ltd.

TRADE MARK — DISTILLERIES THE GLENFIDDICH AND BALVENIE GLENLIVET, DUFFTOWN SCOTLAND

דאס איז דער ארינגעלער לייבל אויף יעדער פ.ל. פון ג ר ע נ ט ס "בעסט פראקיוריבל" סקאטש וויסקי. ניט אכטונג אויף דעם ביי די פאר־קויפער און פארלאנגט צו באקומען דאס.

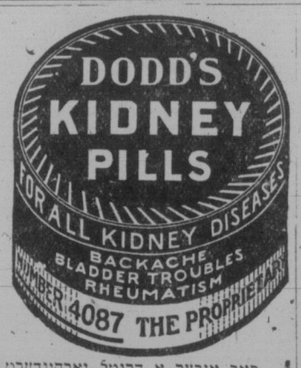

פאר איבער א דריטל יארהונדערט זיינען דארט קודני פילס אנערקענט געווארן ווי א רפואה פאר רוקן־בעכע־ניש, רומאטיזם, פענכער טראבלס און אלע אנדערע קראנקהייטן פארארזאכט פון פעלערהאפטע נירן. צו באק־קומען ביי אלע דילערס פאר 50 ס. א באקס, אדער 6 באקסעס פאר $2.50 אדער דירעקט, ווען איר שיקט צו דעם פריי, פון

THE DODDS MEDICINE CO. LTD.
Toronto 2, Ont.

מ. ל. מארקאוויטש דער ווייל־ד פרעזידענט פון ווינניפעג פרי לאאן אסאסיאיישאן

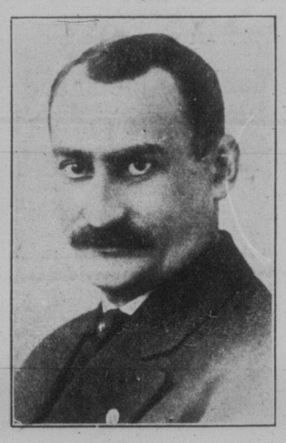

מ. ל. מארקאוויטש

א דזשענעראל מיטינג איז אפגעהאלטן געווארן מיטוואך אונט דעם 5טן יאנוואר אין 239 מאניטאבא עווע., וואו א פינאנ־ציעלער באריכט פאר די לעצטע 6 חדשים איז אפגענעבן געווארן פונ'ם סעקרעטאר, ס. לייבאוויטש. עס איז אנגעווייזן געווארן אז ניט געקוקט דערויף וואס אלע אקטיו־עס זיינען געפאלן מיט אזא קראך אויפ'ן מארקעט, זיינען די אקציעס פון דער וו. פ. ל. ניט געפאלן אויף קיין איין סענט. אן אפיל פאר'ן מאונט כרמל קליניק איז געלעזן געווארן און א טשעק אויף $25.00 איז אפגעשיקט געווארן. די פאלגנדיקע באאמטע זיינען דערווייל געווארן: מ. ל. מארקאוויטש, פרעזידענט; מ. סמיט, וויצע־פרעזידענט; ל. סטאלער, קאסיערער; ס. לייבאוויטש, פינאנץ־סעקרעטאר; מ. טרייווים פראטאקאלן־סעקרעטאר. פאר קאנטראלערס זיינען דערווייל געווארן: י. בערמאן און א. הורטיק. נאך די וואלן האבן די מיטגלידער פארבראכט ביי שיין געדעקטע טישן מיט גוטע זאכן אויף א היימישן שטיינער בין שפעט אין אוונט.

(::)

ברענדאן, מאנ.

זונטאג, דעם פינפטן יאנוואר האט דער לערער פון דער היגער שול, ז. דובאוו, דורכגעפירט א חנוכה פאנצערט מיט די קינדער פון דער שול. פארשיידענע ביל־דער און סצענעס זיינען שיין דורכגעפירט געווארן פון די קידער מיט דעם אנטייל פון דעם לערער.

דער לערער האט דערקלערט די באדיי־טונג פון חנוכה, די אנוועזנדע האבן פאר־בראכט א פארגעניגנדיקן אוונט און זיי האבן אויסגעדריקט זייער דאנק צום לע־רער פאר זיין אראנזשירן דעם קאנצערט מיט אויך פאר זיין אלגעמיינער אקטיוי־טעט אין שול. דאס איז דער צווייטער קאנצערט אין ברענדאן. מר. סעם ראזמאן האט געהאלטן צו שאפן די נויטיקע דעקאר־ראציעס פאר דעם אוונט. דער אוונט איז געשלאסן געווארן מיט "התקוה" געזאנג.

מיט אכטונג,
וועלווועלע.

מאונט כרמל קליניק

דער פרעזידענט
מאונט כרמל קליניק
מיס נ. אבראמאוויטש, סעקר.